

Љубомир КЕКЕНОВСКИ

W

*Riziko t varira
vo obra t en razmer
so znaewe t o*

W

Irving F I [ER

Стара е приказката, која разгледувајќи еден аспект од човековото живеење и развој, укажува на тоа дека пет големи луѓе, за кои нè потсетуваат оти биле Евреи, го смениле светот, поточно неговата ментална парадигма. Првиот бил Мојсеј, кој сметал дека сè е во главата и дека само со моќта на она што човек го гледа со очите и она што ќе го смисли со умот и разумот се определува човековото поведение. Векови подоцна, Господ Исус Христос до денес нè задолжи со вербата оти човекот е божјо суштество, кое треба да се потпира на љубовта и добрината на своето срце, на барање прошка за своите, но и простувањето на туѓите гревови, па дури и оние на непријателите. Пред неколку векови Карл Маркс, пак, укажуваше дека тајната на човековото однесување е две педи подолу, односно во неговиот stomak. Трудејќи се да го опише човекот како крајно рационално суштество, кое се повинува единствено на диктатот на економското рачно, поточно на кркореењето на цревата. Со тоа непосредно ги поттикнуваше/повикуваше сиромашните и неправданите да се изборат за укинување на експлоатацијата и поправадна распределба на колачот. Фројд, пак, сметал дека човековото поведение највеќе е во зависност од она што му се случува уште две педи подолу од она место на коешто укажувал претходниот. Имено, со сексуалните побуди, фрустрации и желби се трудел да го објасни секое човеково поведение и така да го доведе во корелација со неговите базични/ниски страсти. Ајнштајн, пак, доаѓа на крајот за да утврди дека всушност сè е релативно или во слободна интерпретација дека сите претходни се делумно во право.

Не знам колку отприлика во Македонија влијаеле и се проучувале, секој поединечно од останатите горенаведени, но знам дека овој христољубив народ последниве децении никако доследно да ја воспостави својата природна врска со религијата, на сметка на застранувањата кон Марксовата теорија и други идоли. Но, она по што ние и сосема несвесно даваме особен придонес во ежедневието е потврдување на тезата на Ајнштајн дека сè е релативно.

Од првиот Илинден, кој е крајно спорен за славење, а неверојатно важен за учење, затоа што го одбележува почетокот на крајот на отоманскиот сон, и

сотирањето во корен на македонската елита, милуваме, а всушност силуваме од пораз да направиме победа. Наместо тој момент да ни биде битен репер за ново промислување, ние ѝ ставаме тежок/мечкин камен врз главата на автономната наука, кој ја потиснува историската мисла од потребата и можноста од создавање на поинаков државен светоглед.

Нè прикажуваат за нација која како да сме родени комунисти дури и чиста коминтеровска творба. Иако всушност нашите првенци го прегрнаа сетне комунизмот како идеологија, не од некои емоционални причини, затоа што наши-

от народ тогаш не беше дотолку писмен и оддаден на комунистичката идеја, туку повеќе од една рационална потреба, бидејќи комунизмот/коминтерната ни беше оптимално средство за национално, па и социјално ослободување. Приоѓајќи на сите работи површно, релативизирајќи ги до бесвест ништо не ни сметаше во транзицијава така лесно - брзо да ги напуштиме неговите идеолош-

ки премиси. По создавањето на државата во 1944 година, за само четири години успеавме да ги изместиме и најсветлите идеали и најголемите патриоти со подметнати/туѓи за нас цели и протагонисти.

ПРОДОЛЖИВМЕ "ВЕРНО" ПО ИСТАТА ПАТЕКА, ПА УШТЕ СО ПРВИОТ РЕФЕРЕНДУМ 91-ТА, ЗА НЕЗАВИСНОСТ, ПОСТАВИВМЕ ДОДАВКА САМО ЗА ДА

тите заглавени во корупција извршија предавство, а кукавиците добија одличен алиби/ изговор зошто не биле таму кај што требало. Со право Ниче велеше дека "само поединците имаат чувство за одговорност", но кај нас нема ниту кој да го послуша/научи, ниту кој да го примени тоа.

Самиот Троцки, како најрадикален комунист, мислел дека мора да има перма-

АЈНШТАЈН И НИЕ

СЕ ЗНАЕ ДЕКА ОСТАВАМЕ ПРОСТОР И ЗА ПОИНАКВО ТОЛКУВАЊЕ.

Продолживме доследно како сè до сега и со оспорувањето на ефикасноста на приватната сопственост, и функционалноста на пазарната економија, за која се чудат странците зошто само кај нас не заживеа и зошто сè уште не дава резултати. **ЗА УШТЕ ПОГОЛЕМО ЧУДЕЊЕ Е КАКО ПО ДЕЦЕНИЈА И ПОЛ НЕ СЕ ЗАВРТИВМЕ КОН ЧИСТИОТ ПАЗАР, ТУКУ МУ ОСТАНАВМЕ ВЕРНИ НА ВАЛКАНИОТ БИЗНИС СО ДРЖАВАТА.** Иако постои потврден знак на равенство меѓу приватната сопственост и демократијата, кај нас не се потврди ни ова правило. Имено, познато/признато е дека секаде приватната иницијатива оди со развој на економските и општествените односи, развивајќи ги легитимните и природни плуралистички интереси, но наш изум и краен демократски дострел сепак останал плурализмот во рамките на еден голем/развлечен stroj како во бившиот социјалистички сојуз. Така, компромитирајќи го целиот процес на транзиција кон проверени вредности, веќе стигнавме до погрешен заклучок дека општествената сопственост и диктатурата биле поарни од приватната сопственост и демократијата.

Имавме и војна пред неколку години, која секогаш и за сите била и е крајната инстанца за безусловна/неопходно обединување на нациите откако постои светот и векот, но и тоа успеавме да го релативизираме. Од Тукидид па навака нациите влегувале во војна да се измерат и да се видат колку се вредни, кои се и што се. Па, така и ние **СО ОВАА ПРОЦЕСИЈА НАЈДОБРО МУ ПОКАЖАВМЕ НА СВЕТОТ ШТО СМЕ И КОИ СМЕ И КОЛКУ НИ ЗНАЧИ ДРЖАВАТА.** Светот го оценуваше нашето поведение, ни ја мереше секоја постапка, револт, отпор и, главно, се чудеше. Си покажавме и сами на себе но, кој разбра, разбра. Ели-

ментна револуција за да биде внатрешната структура на комунизмот под константен притисок за хомогенизација на општеството до конечната победа. Дури и големите сили, а денес САД, наоѓаат дека не можат на ниеден друг начин поефикасно да го обединат општеството освен преку војна или надворешна закана. **НЕПРИЈАТЕЛОТ Е ТОЈ КОЈ ГИ СЕДНУВА НА ИСТА МАСА НАЛУТИТЕ ВНАТРЕШНИ ПРОТИВНИЦИ. НИЕ И ОВАА ПРОЦЕДУРА ЈА ЗАОБИКОЛИВМЕ И СИ ОДИГРАВМЕ ПО НАШКИ/МАКЕДОНСКИ.**

Дополнително бевме сведоци на уште поголеми понижувања на македонските граѓани од регрутација на луѓе кои без никакви квалификации и докажани противници на државата станаа власт, па сè до оспорување на правото на референдум се прикажаа како големи мудрости и уште поголеми победи.

Месециве од Кондово до Челопек се одигрува едно од најочигледните заобиколувања или растегнувања на законите како ластик за хип хоп. Ваква **КОМБИНАЦИЈА ОД НАИВНОСТ И АРОГАНТНОСТ ВО РАЗБИРАЊЕТО И ПРАКТИЦИРАЊЕТО НА ВЛАСТА, ЕТАБЛИРА ЕДЕН "ВОЗИ МИШКО МОДЕЛ", СО ВРЗАНИ ОЧИ, РАЗБИРА СЕ, ЌЕ ИМА ДОЛГОРОЧНИ ПОСЛЕДИЦИ ПО СИТЕ НАС КОИ СЕ КЛАЦКАМЕ ВО ДРЖАВНИОВ АВТОБУС.**

Со целиот претходен багаж, ние неспорно сме водечка нација, која дала придонес во потврдувањето на Ајнштајновата теза на релативитет, доведувајќи ги фактите и законите до ниво на апсолутна неважност/растегливост.

Со тоа, знаејќи или незнаејќи, ние сме на патот да потврдиме уште една теза/максима на големиот нобеловец. Имено, тој забележал дека **"САМО ДВЕ РАБОТИ НА СВЕТОТ СЕ НЕОГРАНИЧЕНИ, ЧОВЕКОВАТА ГЛУПОСТ И ВСЕЛЕНАТА. ИАКО ЗА ОВА ВТОРОТО/ВСЕЛЕНАТА НЕ СУМ СОСЕМА СИГУРЕН".**

